

Ülkeyi 19 Mayıs'ta nasıl birleştiririz

18 Mayıs Cuma 2018 22:17

Bugün de 19 Mayıs koşullarındayız. Adaları işgal edilmiş, Kıbrıs elinden alınmak istenen, güneyi ABD üsleriyle dolu, komşularıyla karşı karşıya getirilmiş...

Mustafa Kemal Atatürk Nutuk'ta Samsun'a çıktığı 19 Mayıs 1919 tarihinde ülkenin genel durumunu şöyle özetler:

"Osmanlı Devleti'nin içinde bulunduğu grup, I. Dünya Savaşı'nda yenilmiş, Osmanlı ordusu her tarafta zedelenmiş, şartları ağır bir ateşkes anlaşması imzalanmış. Büyük Savaş'ın uzun yılları boyunca millet yorgun ve fakir bir durumda. Milleti ve memleketi I. Dünya Savaşı'na sürükleyenler, kendi hayatlarını kurtarma kaygısına düşerek memleketten kaçmışlar. Saltanat ve hilâfet makamında oturan Vahdettin soysuzlaşmış, şahsını ve bir de tahtını koruyabileceğini hayal ettiği alçakça tedbirler araştırmakta. Damat Ferit Paşa'nın başkanlığındaki hükûmet âciz, haysiyetsiz ve korkak. Yalnız padişahın iradesine boyun eğmekte ve onunla birlikte kendilerini koruyabilecekleri herhangi bir duruma razı. Ordunun elinden silâhları ve cephanesi alınmış ve alınmakta..."

İtilâf Devletleri, ateşkes anlaşmasının hükümlerine uymayı gerekli bulmuyorlar. Birer bahane ile İtilâf donanmaları ve askerleri İstanbul' da. Adana ili Fransızlar; Urfa, Maraş, Ayıntap (Gaziantep) İngilizler tarafından işgal edilmiş. Antalya ve Konya'da İtalyan askerî birlikleri, Merzifon ve Samsun'da İngiliz askerleri bulunuyor. Her tarafta yabancı subay ve memurlar ile özel ajanlar faaliyette. Nihayet, konuşmamıza başlangıç olarak aldığımız tarihten dört gün önce, 15 Mayıs 1919'da, İtilâf Devletleri'nin uygun bulması ile Yunan ordusu da İzmir'e çıkartılıyor."

“YENİ VATAN, YENİ SOSYETE, YENİ DEVLET”

Mustafa Kemal Atatürk sadece vatani kurtararak bağımsızlığı sağlamakla ve yeni bir devlet kurtarmakla yetinmemiş yeni insanın da yaratılmasına çabalamıştır. Devrimin hedefinin bilimden, çağdaşıktan, hümanizmden yana yeni insan yaratmak olduğunu 9 Mayıs 1935 tarihinde CHP 4. Kurultayı’nda yaptığı konuşmada şöyle belirtiyordu:

“İçeride ve dışarıda saygı ile tanınan yeni vatan, yeni sosyete, yeni devlet ve bunları başarmak için arasız devrimler.”[1]

“Yeni sosyete” veya “modern Türk sosyetesini” ifadesinden kastını, şu cümlelerinden anlayabiliriz:

“Birtakım şeyhlerin, dedelerin, seyyitlerin, çelebilerin, babaların, dervişlerin arkasından sürüklenen ve falcılara, büyücülere, üfürükçülere, nüshacılar, talih ve hayatlarını emniyet eden insanlardan mürekkep [oluşan] bir kütleye, medeni bir millet nazariyle bakılabilir mi?”[2]

Yeni insana dayalı çağdaş devleti kurmak için 23 Nisan 1920 TBMM’nin açılması, 29 Ekim 1923 Cumhuriyet’in ilanı, 3 Mart 1924 Tevhidi Tedrisat’ın kabulü (Öğretimin Birliği), Evkaf ve Şeriyye (Vakıflar ve Şeriat) Bakanlığı’nın, Halifeliğin kaldırılmasıyla ilgili yasalar, Medeni Borçlar, Ticaret, Ceza yasalarının kabulü ve diğerleri...

“İçeride ve dışarıda saygı ile tanınan yeni vatan, yeni sosyete, yeni devlet” için elbette devrimci kararlılık.

Atatürk, İstanbul’dan Samsun’a hareket etmeden önce, 15 Mayıs 1919’da İzmir’in işgali üzerine, İçişleri Bakanı’nın protesto telgrafı çekmekle yetinmek istemesi üzerine, “sert tedbirler düşünülebilir” der. Bakanın yanıtı ise “öyle hareketlere kalkarsak bize ne yaparlar bilir misiniz!” olur. Atatürk bu yanıt karşısından sessiz kalır ve içinden “ ‘tabi kalkar benim yanıma gelirsiniz’ diyemedim” diye düşünür.

İşte emperyalizm karşısında iki program çarpışır. Biri padişahın ve hükümetin kendilerini ve tahtını korumak uğruna herhangi bir duruma razı “âciz, haysiyetsiz ve korkak” tavrı; diğeri ise “vatanın bütünlüğü ve ulusun bağımsızlığı tehlikede” düşüncesiyle Erzurum Kongresi öncesi padişaha telgraf başında İstanbul’a dönmeyeceğini bildirip askerlikten istifa eden ve geleceğini milletin kaderiyle birleştiren devrimci tavrı. Biri padişahçı, ümmetçi, halifeci, diğeri “yeni vatan, yeni sosyete, yeni devlet” ile açıklanan eleştirel düşünen, bilimi “en gerçek yol” belleyen, bağımsız devlet ve milli ekonomiye dayanan ulusçu program. Özetle biri emperyalist sistemin içinde diğeri dışında program.

EMPERYALİZME TAVIR ALIRSAK HAREKETLERE KALKARSAK BİZE NE YAPARLAR?

Bugün milli, laik, kamucu devletten yana olanların bir kısmı ABD’yi karşımıza alanlara, daha açık ifadeyle “ABD, üslerimizden, Ortadoğu’dan defol” diyenlere Osmanlı Devleti’nin İçişleri Bakanı gibi “öyle hareketlere kalkarsak bize ne yaparlar bilir misiniz!” demektedirler. Padişah ve İstanbul hükümeti, işgalci ülkeleri kızdırmamak, onları dediğini yapmak siyasetiyle yönetimlerini ve ülkelerini koruyacaklarını sandılar ama bu siyasetleri bir süre sonra ihanete vardı. İzmir işgal edilirken Osmanlı yöneticileri tepki göstermedi. Sessiz kaldıkça galip devletler, Mondros Ateşkes Antlaşmasının 7. maddesindeki “kendilerini güvende hissetmedikleri yerleri işgal edebilecekleri” hükmüne dayanarak, Kütahya, Eskişehir’e kadar işgal edilmedik toprak bırakmadılar. Sessizlik memleketin bölünmesine neden oluyordu.

Bugün kendine Atatürkçü, sosyalist diyenlerin bir kısmı İsrail’in Filistin’deki katliamına tepki gösteriyor ama İsrail’in arkasındaki ABD’ye sessizler.

Peki ABD’yi karşıya almayan tavırlar, ABD’nin ülkemize yönelik tehditlerinin önüne geçiyor mu?

Olguları ortaya koyalım.

AB, ABD’den “laik hükümet” beklentisi boşa çıktı ve 2002’de AKP iktidara geldi.

PKK’nin elinden, en son Afrin’deki depolardan ABD silahları çıktı.

15 Temmuz 2016’da FETÖ darbesinin arkasında ABD vardı. Fetullah Gülen yıllardır ABD’de ikamet ediyor.

ABD, İsrail-Yunanistan ve Güney Kıbrıs ile 19-29 Mart 2018 tarihlerinde Doğu Akdeniz’de askerî tatbikat yaptı.

Yunanistan, 152 Ege adasını işgal etti. AB, ABD sessizlikle izleyerek rıza gösterdiklerini ortaya koydular.

8 Mayıs 2018 tarihinde İsrail Başbakanı Netanyahu, Yunanistan Başbakanı Çıpras ve Güney Kıbrıs Rum Kesimi Cumhurbaşkanı Anastasiadis, Doğu Akdeniz doğal gazını birlikte Avrupa’ya taşımak için görüştüler.

Savaşığımız PYD için ABD, “kara gücüm” diyor ve PYD bölgesinde onlarca ABD üssü var.

ABD, 2019 yılında maaşa bağladığı PYD’li sayısını 10 binden 65 bine çıkartacağını belirtti.

İran ile nükleer anlaşmayı iptal eden ABD, İran ile beraber davranacak ülkeleri de tehdit etti.

ABD’nin arkasında olduğu İsrail, 50’den fazla Filistinliyi katletti.

Tüm bunlar ne kadar iyi niyetle yorumlanmaya, gözardı edilmeye çalışılırsa çalışılınsın ABD’nin ülkemizi hedef aldığını gösteriyor. Dolayısıyla “ABD’yi karşımıza almamalım” söylemi ABD’nin ülkemize yönelik emellerine engel olmuyor.

ABD emperyalizmine tavır alan bir kısım solcumuz ise PKK/PYD'nin işbirlikçiliğine yeterince tavır almıyor. Çünkü bu örgütü ulusların kendi kaderini tayin hakkı çerçevesinde "devletini kurma hakkı olan bir örgüt" olarak görüyor. Emperyalizm sayesinde olsa bile. Bu, emperyalizmi ağızına dolayan ama emperyalizmi anlamayan veya emperyalizm işbirlikçiliğine hoşgörü gösteren bir tavidir.

ATATÜRK VE LENİN'İN EMPERYALİZM TANIMI ESAS ALINMALI

Atatürk çağımızdaki baş çelişkinin ezen-ezilen milletler çelişkisi olduğunu biliyordu. Atatürk en büyük düşmanı "kapitalizm afeti ve onun çocuğu olan emperyalizm" olarak gösterir. Ona göre "mazlum milletler, zalimleri bir gün mahv ve yok edecektir" diyordu. Dahası "sömürgecilik ve emperyalizm yeryüzünden yok olacak ve yerlerine milletler arasında hiçbir renk, din ve ırk farkı gözetmeyen yeni bir ahenk ve işbirliği çağı geçecektir." [3]

Lenin de benzer tespiti yapar ve emperyalizmi şöyle tanımlar:

"Dünyanın, şimdi gördüğümüz gibi, çok sayıda ezilen millet ile muazzam zenginliklere ve güçlü silahlı kuvvetlere sahip bir avuç ezen millet arasında ikiye bölünmesi."

Emperyalizmin temel özelliği sınırsız sömürü savaşlar yaratması, ülkeyi işgal etmesidir. Suriye'de yaşanan budur.

Gönül isterdi ki Suriye Kürtleri, Suriye milletiyle birleşerek özgürlüğünü arasın. Malesef böyle durum yok. Kaderini ABD'nin kara gücü olmaya adanmış bir örgüt var karşımızda. "Bütün (Suriye) mü parça (PYD) mı feda edilmeli?" sorusunda "parça" yanıtını vermeliyiz. Çünkü o parça hem kendini hem bütünü hem de bölge ülkelerini emperyalizmin denetimine daha açık hale getiriyor. PYD'nin özgürlüğü Suriye'nin ve bölge ülkelerinin emperyalizmce köleleştirilmesine, dahası parçalanmasına neden oluyor. Özetle PYD'nin varlığı emperyalizmi geriletmiyor, daimi kılıyor.

Suriye'nin toprak ve devlet bütünlüğünü savunmak ilerici, emperyalizme payanda olmak gericidir. Bu bakımdan Esad ile anlaşarak Akdeniz'den Irak'a kadar gerçekte ABD Koridoru olan Kürt Koridoru temizlenmelidir. Kürt'ün özgürlüğü yaşadığı ülkenin insanıyla birleşerek emperyalizme tavır almasıdır. Emperyalizme karşı vatan savunması içinde geçmişin kırıncılıkları belli ölçülerde tamir edilmek durumunda kalacaktır.

Suriye, İran, Irak, Lübnan gibi komşularla işbirliği halinde ABD ve piyonları FETÖ, PKK, IŞİD temizlenmelidir.

MİLLİ DEVLETİ SAVUNMAK DEVRİMCİ TAVİRDİR

Buna rağmen hala "yeni bir toplumsal mutabakat" diye fikirler öne sürenler bu mutabakatın asgari programın "sosyal devletten yana, kamucu, laik" olmasını belirtmekle beraber PKK/PYD'ye tavır almamaktadır. PKK/PYD'ye tavır almayan tavır ne kadar ABD'yi karşısına alırsa alsın, piyonlarına sessiz kaldıkça aslında ABD'yi de karşısına almış sayılmaz.

Bağımsızlık, emek, laiklik ancak milli devletle olanaklıdır. Milli devlet bireyleri çeşitli aidiyetlere karşı hukuk önünde eşitlediği için özgürlüktür, ilericidir. Bugün ise dinsel temelde hukuk ve yaşam oluşturulmak isteniyor. Milli devletin siyasetteki yansıması ise sağ-sol, evetçi-hayırcı değil milli-gayrimilli saflaşmasıdır.

Bugün de 19 Mayıs koşullarındayız. Adaları işgal edilmiş, Kıbrıs elinden alınmak istenen, güneyi ABD üsleriyle dolu, komşularıyla karşı karşıya getirilmiş, dünya savaşının kıvılcımlarının çakıldığı, ekonomisi borca ve ranta bağlı, milli gemi projelerini yapan subayları tutuklanarak tersanesine girilmiş, başkanlık sistemiyle yabancı etkiye daha açık hale getirilmiş bir ülkeyiz.

Bugün Atatürkçü, devrimci programı emperyalizme karşı vatan savunması temelinde üretilmelidir. Bu program PKK/PYD'nin tasfiyesini, Esad ile el sıkışmayı, bölge ülkeleriyle dayanışmayı, ranttan yana değil üretimden yana ekonomiye, laiklik ilkesini içeriğinde taşıyan milli eğitimi [4] savunmaktır.

MİLLETİMİZİ VATAN SAVUNMASINDA BİRLEŞTİRELİM

Gerçekleştirebilir miyiz?

Evet. Geçenlerde yapılan bir araştırma AKP'ye oy vermeyen 10 kişiden 9'unun AKP'ye oy veren birini ikna çabasında olmadığını ortaya koyuyor. Bu toplumdaki kutuplaşmayı gösteriyor. Aynı zamanda biraz iletişimle ikna edebileceğimiz insanların ne kadar çok olduğunu da gösteriyor. Vatan savunmasında milletimizin her bir bireyi önemli olduğuna göre milletimizden vazgeçmeyelim.

Önce belirttiğim programı savunanlar biraya gelmeli ve milleti uygun üslupla, somut örnek ve cümlelerle iknaya, birleştirmeye çalışmalıdır.

DİPNOT

[1] Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri -III, c.1, 4. Baskı, Atatürk Araştırma Merkezi Yayınları, Ankara, 1989, s. 398.

[2] Enver Ziya Karal, Atatürk'ten Düşünceler, Mili Eğitim Basımevi, İstanbul, 1986, s.73.

[3]Enver Ziya Karal, Felsefe Kurumu Seminerleri, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 1977, s.17.

[4] Eğitimdeki Atatürk, cumhuriyet, milli devlet, insanlık onuru karşıtı dönüşüm için bakınız: Mustafa Solak, Gayrimilli Eğitim, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2018.

Mustafa Solak

Odatv.com

19 mayıs

Mustafa Solak

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

